

Det Lovforslag, som den højtærede Minister har fremsat her, vælger i det væsentlige det første Synspunkt og betragter Luftfartøjerne ud fra lignende Hovedprincipper, som er anlagte med Hensyn til Banerne. Personlig er jeg af den Opfattelse, at det vilde være rigtigst at anlægge den anden Betragtning overfor Luftfartøjer, og det forekommer mig, at der er saa meget mere Grund til at gøre det i Øjeblikket, som vi just i disse Dage staar overfor en Fredsslutning, hvis Hovedformaal bliver betegnet som bl. a. at være dette at sikre Havenes Frihed. Jeg skal slet ikke ved denne Lejlighed udtale mig om, hvor megen Realitet der er i de Begreber, som man opererer med paa Fredskonferencen, men vil blot pege derpaa og nævne dette som en Omstændighed, der yderligere kunde tale for at betragte Luften efter de samme Principper som Havet og ikke som Landet. Hvis vi da ser paa det foreliggende Lovforslag ud fra denne Betragtning, vil § 1 ikke behøve at indeholde en Tilladelse for Ministeren for offentlige Arbejder til at give andre Bestemmelser for at benytte Luftfartøjer over dansk Land end over Søomraadet, men derimod nok til at give Ministeren Myndighed til at fastsætte de fornødne Regler herfor ligesom ogsaa de Regler, det maatte være fornødent for Ministeren at fastsætte til Betyggelse af Borgerne i Landet i den ene eller den anden Henseende. Og der tror jeg, at de Betragtninger, som er gjort gældende i Bemærkningerne til Lovforslaget, er rigtige, at det paa nærværende Tidspunkt kunde være vanskeligt at fæstne dette i Lovparagraffer, men at det vil være rimeligt i en Overgangstid at gaa den Vej at give Ministeren en almindelig Bemyndigelse til at fastsætte Regler derfor.

Naar jeg da vender mig til § 2, vil denne Paragraf, hvis den Betragtning, jeg mener er den rigtige, maatte komme til at raade, væsentlig blive overflødig; saa vil Staten ikke skulle have en Eneret paa Benyttelse af Luftfartøjer til Befordring af Personer eller Gods. Staten kunde tage Eneret paa Postbesørgelsen f. Eks., men den behøver ikke at faa Eneret i al Almindelighed, og Staten maa i hvert Fald ikke faa Ret til dele denne Eneret til Enkelt personer eller at udtill enkelte Selskaber, og da navnlig ikke for saa langt et Tidsrum, som der her efter Bemærkningerne er Tale om.

Hvad § 4 i Lovforslaget angaar, da tror jeg i Modsætning til det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen),

der talte paa Partiet Venstres Vegne, af det vil være meget praktisk, at der i disse Aar sidder et Udvalg, som følger Udviklingen paa dette Omraade og beskæftiger sig nærmere dermed. Jeg tror, at Udviklingen vil blive hurtig paa dette Omraade, langt hurtigere, end vi venter, ganske simpelt af den Grund, at der jo ikke er noget Spørgsmaal i Tiden, som interesserer den mest fremmelige mandlige Ungdom mere end Motoren, og særlig Motorens Anvendelse til Flyvesport; og om faa Aar er denne Ungdom rykket op i de Kredse, der har Afgørelsen og tager Initiativet til, hvad der skal ske, og saa vil vi sikkert blive Vidne til en meget stærk Udvikling paa dette Omraade, ogsaa hos os. Det kan komme, før vi tror det. Jeg tror derfor, at en saadan Kommission vil være betimelig, hvad enten man lægger det ene eller det andet af de Grundprincipper, jeg har nævnt, til Grund for sin Betragtning.

§ 5 indeholder Bestemmelser om Driften og Bøder for Overtrædelser af de Bestemmelser, som Loven indeholder. Jeg tror, det vil vise sig i Praksis, naar Lufttrafikken og Luftfarten bliver almindelig, at det er meget vanskeligt at gennemføre Driftsbestemmelser nogenlunde ensartet paa dette Omraade, og at det derfor ogsaa vil være hensigtsmæssigt, at man har saa lidt som muligt i den Retning. Og navnlig ser jeg saaledes paa det, hvis Luftfart bliver almindelig — og jeg tror, den vil blive almindelig ogsaa for Vareudvekslingen —, at da vil Luftens og Havenes Frihed, hvis de gennemføres, medføre, at Toldafgifterne imellem Landene i den Udstrækning og paa den Maade, man har kendt hidtil, vil ophæves af sig selv. Urimelige, som de i sig selv er, vil de blive endnu mere urimelige og meget vanskelige at gennemføre for ikke at sige umulige.

Af disse Grunde vil jeg nærmest være tilbøjelig til at tro, at det rigtige vil være at ændre Forslaget til Lov om Benyttelse af Luftfartøjer i Retning af det Princip, jeg her har gjort mig til Talsmand for. Men det vil bedre og i Enkeltheder kunne drøftes i Udvalget; og jeg glæder mig derfor over, at det ærede Medlem fra Frederikshavn ogsaa for sit Vedkommende ønsker Udvalgsbehandling og har bebudet at ville foreslaa Drøftelse i et Udvalg.

Sporon-Fiedler: Idet jeg i alt væsentligt kan give min Tilslutning til de Udtalelser, der er faldet, ganske specielt fra det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), skal jeg tilsige mit Par-